

Geschreven door DL_Mike

Tot voor kort was de denkwijze van een AB voor mij nog redelijk ondoorzichtig. Ik ben/was zelf overtuigd DL, heb me pas kort geleden heel onverwacht en toevallig verder verdiept in AB en ben er een liefhebber van geworden.

Allereerst het begrip "spel"

Het AB-spel is geen spel in de betekenis van een spelletje mens erger je niet, tikkertje of monopoly. Het woord spel moet eigenlijk vervangen worden door rollenspel. Een AB-spel is niets meer of minder dan een rollenspel waarbij twee personen zich een rol toedichten die afwijkt van de dagelijkse realiteit. Het is wel een zeer intensief rollenspel dat vertrouwen en respect verlangt van iedereen die eraan meedoet.

Minderjarig of meerderjarig

Omdat het AB-spel vaak (niet altijd) handelingen met zich meebrengt, zoals verschonen, die door sommigen als seksueel getint uitgelegd kunnen worden, raad ik het iedereen sterk af om dit te doen als één van de partijen nog niet meerderjarig is. Een groter verschil in leeftijd tussen de partijen hoeft niet bezwaarlijk te zijn en kan zelfs in het AB-spel rolversterkend werken.

Wat is een AB-spel?

Een AB-spel is een rollenspel dat gedurende een bepaalde tijd gespeeld wordt met twee of meer personen waarbij sommige deelnemers een kinderrol vervullen en anderen een ouderrol. De leeftijd van kind en ouder kan variëren al naar gelang het spel dat verlangt. De wijze waarop een spel verloopt kan tussen de spelerspartners vooraf zijn afgesproken maar ook aan de ontwikkelingen binnen het spel over gelaten worden. Bij deze laatste variant is het wel belangrijk dat de spelerspartners goed op de hoogte zijn van elkaars voorkeuren en grenzen.

Waarom is een AB-spel leuk?

Ik kan hierbij alleen maar vanuit de "pappie-rol" reageren omdat ik die rol ook zelf uitvoer. Voor de kinderrol is het verstandig om deze reactie aan te laten vullen door iemand die dit ook regelmatig doet. (misschien wat voor mijn babymeisje?) Als pappie zijn er verschillende factoren die een AB-spel leuk maken.

De belangrijkste voor mij is het volledige vertrouwen dat je van je spelerspartner krijgt. Dit is in mijn optiek een zeer kostbaar iets dat je dan ook nimmer mag beschamen. De overgave die zij (mijn partner is een vrouw) in het spel toont geeft mij een warm gevoel van binnen. Verder speelt ook de voldoening die je voelt als je ziet dat je spelerspartner geniet van hetgeen je doet in heel belangrijke mate mee. In dat opzicht geldt voor mij: als zij geniet, geniet ik ook. Dat

genieten hoeft niet altijd seksueel te zijn maar kan wel deel uitmaken van het spel als dat tussen de spelpartners afgesproken is. Veel vaker dan een seksuele band is er tussen spelpartners sprake van een heel hechte vriendschapsband. Die band ontstaat redelijk snel doordat je enerzijds blind op elkaar moet kunnen vertrouwen en je anderzijds bezig bent met een fetish die helaas door het overgrote deel van de samenleving niet geaccepteerd wordt en als "raar" beschouwd wordt.

Welke grenzen hou je aan?

Bij een AB-spel is het heel belangrijk om de grenzen van je handelingen naar elkaar heel goed af te spreken en te respecteren. Hoe doe je dit? Mijn mening daarin is om dat direct al zo open en eerlijk mogelijk met elkaar te bespreken. Sommigen zullen zeggen dat dit moeilijk is omdat je meteen tamelijk intieme en seksuele zaken met elkaar bespreekt. Ik denk dat je daaraan niet ontkomt omdat het uitvoeren van een AB-spel een kwestie van blindelings vertrouwen is en je elkaar goed moet kennen om te voorkomen dat je elkaar kwetst of iets doet dat de ander niet prettig vindt. Organiseer die "kennismakingsgesprekken" zo dat beiden de mogelijkheid hebben om te zeggen wat ze wel of niet leuk of lekker vinden. Communicatie komt altijd van twee kanten!

Het is ook belangrijk om duidelijke signalen met elkaar af te spreken, bijvoorbeeld een woord waarmee je het spel direct stopt, waarmee je kan aangeven dat je iets graag of juist niet wilt tijdens het spel. Vooral de "pappie"

zal heel goed op moeten letten op het signaleren en respecteren van deze signalen. Vaak heeft degene die de ouderrol vervult ook een dominante positie en zal over een ijzeren zelfdiscipline moeten beschikken. Als je tijdens het AB-spel twijfelt of je een grens bereikt of wellicht gaat overschrijden zal je dat als "pappie" of "mammie" gewoon moeten vragen. Die vraag kan in het rollenspel verwerkt worden zonder dat het door de ander als storend ervaren wordt.

Verder zal je tijd moeten nemen om na afloop regelmatig hetgeen dat je samen gedaan hebt te evalueren. In een ontspannen gesprek kom je er al snel achter of je spelpartner dingen leuk of minder leuk vond.

Neem de tijd

Ga er niet vanuit dat je eerste AB-spel direct al fantastisch verloopt (er zijn natuurlijk uitzonderingen). De band tussen spelpartners zal tijd nodig hebben om te groeien. Hoe vaker je het AB-spel met elkaar speelt, hoe beter je elkaar, elkaars grenzen en elkaars passies leert kennen en hoe leuker het spel wordt.

Voor zover het relaas van een redelijk nieuwbakken "pappie".